

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 015265 16 Uvp
Banja Luka, 19.09.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, te Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Đ.V. iz P., koga zastupaju punomoćnici M.D. i D.Z. advokati iz P., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 15.02-364-144/14 od 24.09.2014. godine tuženog Ministarstva, u predmetu ponavljanja upravnog postupka, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015265 14 U od 11.02.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 19.09.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za prostorno uređenje Grada P. broj ...od 17.04.2014. godine. Tim prvostepenim rješenjem, donesenim u postupku ponavljanja, ostavljeno je na snazi rješenje istog organa broj 06-364-191/07 od 13.03.2008. godine i izmjenjeno rješenje od 27.01.2009. godine, a kojim je M.M. iz P. data urbanistička saglasnost za konstruktivnu sanaciju, rekonstrukciju i nadziđivanje postojećeg stambeno-poslovnog objekta P+1, do spratnosti P+2+Pot u naselju Centar u P. na zemljištu označenom kao k.č. br. ... k.o. P.I (novi premjer), a što odgovara k.č. br. ... i k.č. br. ... k.o. P. (stari premjer), prema idejnom rješenju M.C. iz P. od oktobra 2007. godine.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rješenja od 17.04.2014. godine, koje je doneseno po prijedlogu tužioca za ponavljanje upravnog postupka izdavanja urbanističke saglasnosti M.M., u okviru kojeg postupka je tužiocu omogućeno učešće i izjašnjenje, te su izvedeni dokazi iz kojih je proizišlo da objekat M.M. ne ugrožava prava tužioca kao prvog susjeda, odnosno ne narušava kvalitet njegovog dotadašnjeg življenja o čemu se precizno i po svim aspektima izjasnio vještak arhitektonsko-građevinske struke D.H. u nalazu i mišljenju od 26.11.2012. godine na kojem je tuženi s razlogom zasnovao odluku. Podržana su utvrđenja tuženog da se u upravnom postupku donošenja rješenja o urbanističkoj saglasnosti, koji je ponovljen, ne može osporavati pravilnost dokumenata prostornog uređenja, već se samo cijeni da li se objekat gradi u skladu sa istim, a ovdje je to nesporno, kao što su podržana utvrđenja tuženog da eventualni propusti u toku gradnje usljed kojih bi tužiocu nastupila šteta na njegovom objektu nisu činjenice koje se raspravljaju u upravnom postupku izdavanja urbanističke saglasnosti, nego isključivo u parničnom postupku pred nadležnim sudom, gdje ih je tužilac dužan dokazati.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog povreda propisa o postupku koje su od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. Povreda pravila postupka po njegovom stavu se ogleda u tome što je nižestepeni sud nekritički podržao činjenično utvrđenje tuženog i prvostepenog organa da izgradnjom objekta M.M. nisu ugrožena susjedska prava tužioca, rukovodeći se kao i tuženi isključivo nalazom i mišljenjem vještaka D.H. od 26.11.2012. godine, iako mu je tužilac u upravnom postupku prigovorio, pa je bilo osnova da se angažuje drugi vještak. Ostaje kod svoje tvrdnje da mu je M.M. zatvorio prozor na tavanu za kojeg je vještak utvrdio da se ne koristi, te kod tvrdnje da mu se nakon ovih građevinskih radova i nakon vještačenja pojavila vlaga u dvije prostorije njegovog objekta, što se vidi iz nalaza i mišljenja vještaka B.V. od 05.02.2013. godine kojeg sam prilaže. Dodaje da je sve ovo rezultat toga što je M.M. čovjek uticajan u P. gdje ima veliku podršku, pa je uz pomoć svojih veza sa administrativno građevinskom mafijom u P. mijenjao regulacioni plan po svom nahođenju i potrebama, dok je tužiocu zabranjeno da na skupštini iznese svoje primjedbe. Dodaje da je prvi vještak arhitektonsko-građevinske struke morao utvrditi samo jedno i to da nadzidičivanje objekta M.M. predstavlja ruglo za glavnu ulicu, jer se kao takvo ne uklapa ni sa jednim krovijem u istoj, a ne zaključiti suprotno i na taj način faktički pokriti sve nezakonite radnje organa koje su počinjene u konkretnom slučaju, a usljed kojih je tužiocu pričinjena teška i trajna šteta zbog čega je prisiljen da vodi ovaj i brojne druge postupke. Predlaže da sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu preinači na način da tužbu uvaži i osporeni akt poništi, ili da je ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na zahtjev tuženi je naveo da isti razmotrio i da ostaje kod razloga iznesenih u obrazloženju osporenog akta, konačno predlažući da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresovano lice, M.M., nije dostavio odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba izjavljena protiv osporenog akta tuženog od 24.09.2014. godine, jer je isti zakonit iz razloga koje je naveo nižestepeni sud u obrazloženju svoje odluke, a koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Naime, osnovan je prvi zaključak organa uprave kojeg je podržao nižestepeni sud u vezi sa tim o čemu se u konkretnom postupku ponavljanja donošenja rješenja o urbanističkoj saglasnosti moglo raspravljati i raspravljalo gledano sa aspekta odredbe člana 70. i 71. Zakon o uređenju prostora - Prečišćeni tekst („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 84/02, 14/03, 112/06 i 53/07), koji zakon je bio na snazi u vrijeme donošenja prvostepenog rješenja broj 06-364-191/07 od 13.03.2008. godine i njegovih izmjena od 27.01.2009. godine. Suštinski u ovom postupku se samo utvrđuje da li je građevinski objekat planiran, odnosno u ovom slučaju izgrađen u skladu sa dokumentima prostornog uređenja, te da li isti na bilo koji način ugrožava prava tužioca kao prvog susjeda i njegov dotadašnji način življenja, a koje činjenice su u ovom slučaju potpuno i pravilno utvrđene.

U tom kontekstu neosnovano je insistiranje tužioca da je izgrađeni objekat ruglo grada i glavne ulice u P. što je vještak morao utvrditi, te da je regulacioni plan za ovaj dio grada po svom nahođenju i uz pomoć veza mijenjao M.M., jer su ovi navodi paušalni i konačno bez

uticaja na rješenje stvari budući da se primjedbe na regulacioni plan isključivo iznose u okviru postupka njegovog usvajanja od strane skupštine jedinice lokalne samouprave. Takođe je neosnovano insistiranje tužioca da je ovom izgradnjom narušen kvalitet življenja tužioca i dotadašnjeg iskorišćavanja njegovog susjednog objekta, budući da se ovi navodi suprostavljaju dokazu koji je izveden u svrhu utvrđivanja ove činjenice, nalazu i mišljenju vještaka D.H. od 26.11.2012. godine, što je pravilno zaključio nižestepeni sud, a koji nalaz i mišljenje tužilac ničim argumentovano nije osporio, kako u toku upravnog postupka na raspravi održanoj dana 15.04.2014. godine kada nije predložio izvođenje novog vještačenja, tako ni u okviru upravnog spora. Njegovo pozivanje na nalaz i mišljenje vještaka B.V. od 05.02.2013. godine koji je rađen na zahtjev tužioca, a vezan je za navodnu štetu nastalu u njegovom objektu u vidu vlage na stropu koja se pojavila nakon vještačenja od strane vještaka D.H., svakako ne može uticati na zakonitost postupanja organa uprave te dalje suda koji su se pravilno izjasnili da se eventualna šteta ne utvrđuje u okviru postupka izdavanja urbanističke saglasnosti, već u okviru parničnog postupka u kojem se jedino može i mora dokazati da je ista posljedica izgradnje u kojem slučaju je snosi investitor.

Sve navedeno ukazuje na to da je pravilno postupio prvostepeni organ kada je nakon ponovljenog upravnog postupka u kojeg je izveo sve neophodne dokaze, te omogućio tužiocu učešće i izjašnjenje, donio akt kojim je svoje ranije rješenje broj 06-364-191/07 od 13.03.2008. godine sa izmjenama od 27.01.2009. godine ostavio na snazi, dosljedno primjenjujući odredbu člana 243. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07 i 50/10) koja mu daje ovlašćenje za takvo postupanje, a što su osnovano podržali tuženi osporenim aktom i nižestepeni sud pobijanom presudom.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić